

Hof van Cassatie

LIBERCAS

3 - 2020

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

DAAD

Daad - Fout - Rechtvaardigingsgrond - Begrip - Gevolg - Bewijslast

De verweerder die de van hem gevorderde vergoeding betwist, op grond dat de eiser een fout heeft begaan, voert geen verantwoordingsgrond aan; hij moet derhalve het bewijs leveren van die fout (1). (1) Zie Cass. 18 november 1997, AR P.96.0477.N, AC 1997, nr. 484.

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1315 en 1382 Burgerlijk Wetboek

6 september 2019

C.2019.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190906.4](#)

AC nr. ...

HERSTELPLICHT

Herstelplicht - Algemeen - Schade - Oorzakelijk verband - Volledige vergoeding - Getroffene - Reeds bestaande toestand - Invloed

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklaagt, niet was gesteld (1). (1) Zie concl. OM.

4 maart 2019

C.2015.0035.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190304.1](#)

AC nr. ...

OORZAAK

Oorzaak - (On)middellijke oorzaak - Getroffene - Reeds bestaande toestand

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklaagt, niet was gesteld (1). (1) Zie concl. OM.

4 maart 2019

C.2015.0035.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190304.1](#)

AC nr. ...

SCHADE

Schade - Algemeen - Schadeverhinderend karakter van een contractuele, wettelijk of reglementaire verplichting - Criterium

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat schade in de zin van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek ontstaat, tenzij wanneer, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van degene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten (1). (1) Cass. 27 november 2007, AR P.07.1181.N, AC 2007, nr. 586; Cass. 19 februari 2001, AR C.99.0014.N, AC 2001, nr. 97; Cass. 20 februari 2001, AR P.98.1629.N, AC 2001, nr.101.

18 februari 2019

C.2018.0325.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190218.1](#)

AC nr. ...

ADVOCaat

- Veroordeling door correctionele rechtbank - Hoger beroep van de aangehouden beklaagde zonder de bijstand van een advocaat - Verzoekschrift of formulier dat de grieven vermeldt - Neerlegging na het verstrijken van de wettelijke termijn van dertig dagen - Overmacht

Wanneer uit geen enkel processtuk blijkt dat de verplichting om het verzoekschrift of het formulier dat de grieven in hoger beroep vermeldt, neer te leggen binnen de termijn van hoger beroep van dertig dagen, ter kennis is gebracht van de aangehouden beklaagde die niet door een advocaat is bijgestaan en die te kennen heeft gegeven dat hij hoger beroep wilde instellen in een taal die hij verstaat, kan de appelrechter dat hoger beroep niet met toepassing van artikel 204 Wetboek van Strafvordering vervallen verklaren zonder hem aldus het recht van toegang tot de rechter te ontzeggen (1). (1) Zie andersluidende concl. OM "in substantie" in Pas. 2019, nr. 435; Cass. 18 april 2018, AR P.18.0125.F, AC 2018, nr. 247.

- Art. 6.3 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden
- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

4 september 2019

P.2019.0423.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.2](#)

AC nr. ...

ARBEIDSOVEREENKOMST

ALLERLEI

Allerlei - Geschil - Immuniteit van de Staten - Immuniteit van rechtsmacht - Draagwijdte - Uitoefening van bevoegdheden van de overheid - Criteria

Uit het internationaal gewoonterecht inzake immuniteit van rechtsmacht, zoals ook opgenomen in artikel 11, eerste lid en tweede lid, a, van het Verdrag van de Verenigde Naties van 2 december 2004 inzake de immuniteit van rechtsmacht en hun eigendommen volgt dat, wanneer een zaak betrekking heeft op een arbeidsovereenkomst tussen een andere staat en een natuurlijke persoon en die andere staat zich beroept op de immuniteit van rechtsmacht, deze staat geen beroep kan doen op die immuniteit, tenzij aan een aantal criteria is voldaan waaronder de aanstelling voor het vervullen van bepaalde functies "in de uitoefening van bevoegdheden van de overheid", hetzij de "acta iure imperii".

4 maart 2019

S.2015.0051.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190304.3](#)

AC nr. ...

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

- Strafrechtelijke veroordeling - Daders of medeplichtigen - Hoofdelijke aansprakelijkheid voor de ontdoken belasting - Betalingsfaciliteiten - Rekenplichtige - Exclusieve bevoegdheid

De mogelijkheid om op autonome wijze en op eigen verantwoordelijkheid de invordering en de vervolging te organiseren en om in die optiek in betalingsfaciliteiten te voorzien, komt exclusief toe aan de rekenplichtige wiens beslissing ter zake zich opdringt aan de rechter (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 53 en 73sexies Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

22 februari 2019

F.2017.0071.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190222.2](#)

AC nr. ...

- Strafrechtelijke veroordeling - Daders of medeplichtigen - Hoofdelijke aansprakelijkheid voor de ontdoken belasting - Hoofdelijke schuld - Aard

Aangezien de hoofdelijke aansprakelijkheid volgens artikel 73sexies, eerste lid, Btw-wetboek de betaling van de ontdoken belasting tot voorwerp heeft, heeft de hoofdelijke schuld ook zelf de aard van een belasting en zijn de bepalingen in verband met het ontstaan, het verschuldigd zijn en het tenietgaan van een btw-schuld op die schuld van toepassing (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 73sexies Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

22 februari 2019 F.2017.0071.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190222.2](#) AC nr. ...

- Betalingstermijnen - Door de ontvanger toegestane betalingsfaciliteiten

De termijnen voor aangifte en betaling inzake belasting over de toegevoegde waarde raken de openbare orde; geen wettelijke bepaling verleent de rechter of de rekenplichtige ontvanger de bevoegdheid van deze termijnen af te wijken door bijkomende betalingstermijnen toe te staan voor vervallen btw-schulden; door in betalingsfaciliteiten te voorzien kan de rekenplichtige hoe dan ook geen afbreuk doen aan de wettelijke betalingstermijnen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 53 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

22 februari 2019 F.2017.0071.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190222.2](#) AC nr. ...

BESLAG

ALGEMEEN

Algemeen - Beslagrechter - Onderzoek van de actualiteit van de titel - Invloed van nadien tussengekomen wetgeving - Taak van de rechter

De beslagrechter is bevoegd om te onderzoeken of de schuldvordering die uit de uitvoerbare titel blijkt niet is tenietgegaan na het ontstaan van de titel, in welk geval deze niet meer actueel is en de tenuitvoerlegging onrechtmatig zou zijn; de actualiteit van de rechterlijke uitspraak komt in de regel niet in het gedrang door wetgeving die tot stand is gekomen na de uitspraak die in kracht van gewijsde is getreden.

- Artt. 1395, 1396, 1489 en 1498 Gerechtelijk Wetboek

18 februari 2019 C.2018.0330.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190218.2](#) AC nr. ...

BEWIJS

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Herstelvordering gegrond op een misdrijf - Bewijslast - Voorwerp van het bewijs

De partij die een op een misdrijf gegronde vordering instelt, moet bewijzen dat de bestanddelen van het misdrijf voorhanden zijn, dat het de tegenpartij kan worden aangerekend en, indien laatstgenoemde een rechtvaardigingsgrond aanvoert, moet hij bewijzen dat diens rechtvaardigingsgrond niet bestaat, voor zover aan die aanvoering enige geloof kan worden gehecht (1). (1) Cass. 14 december 2001, AR C.98.0469.F, AC 2001, nr. 705.

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1315 en 1382 Burgerlijk Wetboek

6 september 2019 C.2019.0007.F [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190906.4](#) AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht - Verzoekschrift tot hoger beroep - Gericht tegen de laatste vier verweerders, omschreven als gedaagde partijen - Gericht tegen de eiser en de tot bindendverklaring van het arrest opgeroepen partijen, onder de titel 'oorspronkelijke vrijwillig tussengekomen partijen' - Verzoek aan de griffie om het verzoekschrift ter kennis te brengen van de voormelde gedaagde partijen met het oog op hun verschijning op de zitting

Het arrest, dat stelt dat de partijen in hoger beroep, door hun verzoekschrift tot hoger beroep de laatste vier verweerders hebben aangeduid als in hoger beroep gedaagde partijen, dat de eiser en de tot bindendverklaring van het arrest opgeroepen partijen enkel worden vermeld als partijen die in eerste aanleg bij het geding betrokken waren en dat zij in hoger beroep dus niet in de zaak zijn opgeroepen, geeft van het verzoekschrift tot hoger beroep geen uitlegging die niet verenigbaar is met de bewoordingen ervan en miskent derhalve de bewijskracht van de daarin begrepen akten niet.

6 september 2019 C.2018.0265.F [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190906.3](#) AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Herstelvordering gegrond op een misdrijf - Rechtvaardigingsgrond - Begrip - Gevolg - Bewijslast

De verweerder die de van hem gevorderde vergoeding betwist, op grond dat de eiser een fout heeft begaan, voert geen verantwoordingsgrond aan; hij moet derhalve het bewijs leveren van die fout (1). (1) Zie Cass. 18 november 1997, AR P.96.0477.N, AC 1997, nr. 484.

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 1315 en 1382 Burgerlijk Wetboek

6 september 2019 C.2019.0007.F [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190906.4](#) AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Cassatieverzoekschrift - Indiening ter griffie - Voorafgaande betekening - Niet-naleving

Krachtens artikel 1079 Gerechtelijk Wetboek wordt het cassatieberoep ingesteld door op de griffie van het Hof van Cassatie een verzoekschrift in te dienen dat in voorkomend geval vooraf wordt betekend aan de partij tegen wie het cassatieberoep is gericht; uit deze bepaling volgt dat het gaat om een procedurele vereiste zonder dewelke geen tegensprekelijke cassatieprocedure wordt ingeleid; de verplichting raakt de openbare orde en beoogt een goede rechtsbedeling en vlotte afhandeling van het buitengewoon rechtsmiddel; anders dan waarvan de eiseres uitgaat, betreft dergelijke procedurele voorwaarde van de betekening voorafgaand aan de neerlegging van het cassatieberoep in tegensprekelijke zaken, de ontvankelijkheid van dit buitengewoon rechtsmiddel en dient het te worden onderscheiden van de formaliteiten die louter het bewijs van de betekening of de vermelding van de betekeningssakte zelf betreffen en die op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven en waarop de nietigheidsleer van artikel 860 en volgende Gerechtelijk Wetboek van toepassing is (1). (1) Zie concl. OM.

4 maart 2019 C.2018.0397.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190304.2](#) AC nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Rechtsmisbruik - Hof van Cassatie - Bevoegdheid

Wanneer de rechter op grond van de omstandigheden van de zaak op onaantastbare wijze oordeelt dat er rechtsmisbruik is, gaat het Hof na of uit de vaststellingen het bestaan van een dergelijk misbruik kan worden afgeleid (1). (1) Cass. 3 februari 2017, AR C.16.055.N, AC 2017, nr. 82.

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL

- Uitvoering aan België gevraagd - Persoon die door een Staat aan België is overgeleverd in uitvoering van een eerste Europees aanhoudingsbevel - Tweede Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd door een andere Staat - Instemming van de eerste Staat

Uit artikel 28, 2°, c, van het kaderbesluit van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en uit artikel 38, § 1 en § 2, Wet Europees Aanhoudingsbevel dat de regels bepaalt die van toepassing zijn op de uitvoering van een tweede Europees aanhoudingsbevel, uitgevaardigd door een lidstaat ten aanzien van een persoon die aan België is overgeleverd in uitvoering van een eerste Europees aanhoudingsbevel dat door een andere Staat is afgeleverd volgt dat, behoudens verblijf uit vrije wil van de betrokkene op het grondgebied van de uitvaardigende Staat van het eerste aanhoudingsbevel, wanneer die persoon instemt met de uitvoering van het tweede bevel en afstand doet van de bescherming van het specialiteitsbeginsel, de uitvaardigende Staat van het eerste bevel het tweede niet mag uitvoeren zonder de instemming van de Staat die hem de gezochte persoon had overgeleverd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 452.

- Art. 38, §§ 1 en 2 Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

FAILLISEMENT, FAILLISEMENTS-AKOORD EN GERECHTELIJ

GEVOLGEN (PERSONEN, GOEDEREN, VERBINTENISSEN)

Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Faillissement - Op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen - Begrip - Omvang - Aansprakelijkheid bestuurder

Uit de bepalingen van artikel 530, §2, eerste lid, Wetboek van Vennootschappen, zoals hier toepasselijk, en artikel 38, §3octies, 8°, Algemene Beginselenwet Sociale Zekerheid volgt dat met de " op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen " worden bedoeld de bijdragen die verschuldigd zijn door de failliet verklaarde vennootschap en niet deze die verschuldigd zijn door de twee of meerdere vennootschappen die in de loop van de vijf voorafgaande jaren werden failliet verklaard; een bestuurder kan bijgevolg met toepassing van artikel 530, §2, eerste lid, Wetboek van Vennootschappen enkel aansprakelijk worden gesteld voor de sociale-zekerheidsschulden van de laatst failliet verklaarde vennootschap en niet voor de schulden van de eerder failliet verklaarde vennootschappen ook al was hij bij die faillissementen betrokken (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 38, § 3octies, 8° Wet 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers

- Art. 530, § 2, eerste lid Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

HANDELSPRAKTIJK

- Onderneming - Informatieplicht - Omvang - Belangrijkste kenmerken van het product - Verzekeringsovereenkomst - Dekking - Omvang - Bijzondere voorwaarden - Verwijzing naar de algemene voorwaarden

Aangezien de omvang van de dekking door een verzekeringsovereenkomst behoort tot de belangrijkste kenmerken van het verzekeringsproduct, is aan de vereiste dat een onderneming ten laatste op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomst te goeder trouw aan de consument de behoorlijke en nuttige informatie dient te geven betreffende de belangrijkste kenmerken van het product en betreffende de verkoopsvoorwaarden, rekening houdend met de door de consument uitgedrukte behoefte aan informatie en rekening houdend met het door de consument meegedeelde of redelijkerwijze voorzienbare gebruik, niet voldaan wanneer voor de bepaling van de omvang van de dekking door een verzekeringsovereenkomst de bijzondere voorwaarden louter verwijzen naar de algemene voorwaarden (1) (2). (1) Het OM concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep aangezien het van oordeel was dat de appelrechter op grond van zijn vaststellingen vermocht te oordelen dat eiser met de algemene voorwaarden, waarvan hij kennis kon nemen, instemde. (2) Art. 4 WMPC, zoals van kracht vóór de opheffing ervan bij Wet 21 december 2013.

- Art. 4 Wet 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming

15 februari 2019

C.2018.0401.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190215.1](#)

AC nr. ...

HOGER BEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN (HANDELSZAKEN EN SOCIALE ZAKEN INBEGREPEN)

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Partijen - Verzoekschrift tot hoger beroep - Gericht tegen de laatste vier verweerders, omschreven als gedaagde partijen - Gericht tegen de eiser en de tot bindendverklaring van het arrest opgeroepen partijen, onder de titel 'oorspronkelijke vrijwillig tussenkomende partijen' - Partijen in het geding

Aangezien de partijen in hoger beroep, door hun verzoekschrift tot hoger beroep, de eiser niet in de zaak betrokken hadden in graad van beroep, verlenen de omstandigheden dat het verzoekschrift tot hoger beroep hem ter kennis was gebracht, dat hij, in de stukken van de voor het hof van beroep afgewikkelde procedure als gedaagde partij werd omschreven, dat hij een verklaring van verschijning heeft gedaan en dat hij, in de bewoordingen die het middel weergeeft, conclusie heeft genomen waarbij hij zichzelf als appellant heeft omschreven, hem niet de hoedanigheid van partij in het geding in de zin van de artikelen 1051, 1053, 1054 en 1056 Gerechtelijk Wetboek.

- Artt. 1051, 1053, 1054 en 1056 Gerechtelijk Wetboek

6 september 2019

C.2018.0265.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190906.3](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Incidenteel beroep - Vonnis op tegenspraak - Hoger beroep ingesteld door de procureur des Konings tussen de twintigste en dertigste dag van de termijn - Bijkomende beroepstermijn van de beklaagde

Uit het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 96/2019 van 6 juni 2019 (1), volgt dat het hoger beroep dat door een beklaagde is ingesteld tegen een op tegenspraak gewezen vonnis waartegen de procureur des Konings tussen de twintigste en de dertigste dag van de termijn hoger beroep heeft ingesteld, ontvankelijk kan worden verklaard wanneer het is ingesteld binnen tien dagen die volgen op dat hoger beroep (2). (1) Waarmee het Grondwettelijk Hof geantwoord heeft op de prejudiciële vraag van het tussenarrest Cass. 24 oktober 2018, AR P.19.0715.F, AC 2018, nr. 584. (2) Het openbaar ministerie dat uit het arrest van het Grondwettelijk Hof afleidt dat de appelrechters niet naar recht hebben beslist dat het hoger beroep van de eiser niet ontvankelijk is omdat het laattijdig is, heeft in hoofdzaak geconcludeerd dat het cassatieberoep niet-ontvankelijk was bij gebrek aan belang. Hij heeft, eensdeels, erop gewezen dat de appelrechters, behalve de grief die de vrijspraak vorderde voor de telastlegging van eenvoudige diefstal, informaticafraude en bedreigingen beoogd sub A.2, B, D en E van zaak I, uitspraak hebben gedaan over de grieven van het hoger beroep van de eiser, niettegenstaande de vaststelling van de niet-ontvankelijkheid van zijn hoger beroep. Ze hebben aldus gehandeld alsof het hoger beroep ontvankelijk was. Anderdeels, met betrekking tot de voornoemde grief die de gedeeltelijke vrijspraak vordert, zijn volgens het openbaar ministerie de opgelegde straffen inzonderheid niet gerechtvaardigd door de feiten van de betwiste telastleggingen maar respectievelijk naar recht verantwoord door de telastleggingen van doodslag (A.1 van zaak I), eensdeels, en van misdrijven tegen eigendommen van zaak II anderdeels. (M.N.B.)

- Art. 203, § 1, tweede lid Wetboek van Strafvordering

11 september 2019

P.2018.0715.F

[#Type!](#)

AC nr. 584

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Vorm - Veroordeling door correctionele rechtbank - Hoger beroep van de aangehouden beklaagde - Verzoekschrift of formulier dat de grieven vermeldt - Neerlegging na het verstrijken van de wettelijke termijn van dertig dagen - Overmacht

Wanneer uit geen enkel processtuk blijkt dat de verplichting om het verzoekschrift of het formulier dat de grieven in hoger beroep vermeldt, neer te leggen binnen de termijn van hoger beroep van dertig dagen, ter kennis is gebracht van de aangehouden beklaagde die niet door een advocaat is bijgestaan en die te kennen heeft gegeven dat hij hoger beroep wilde instellen in een taal die hij verstaat, kan de appelrechter dat hoger beroep niet met toepassing van artikel 204 Wetboek van Strafvordering vervallen verklaren zonder hem aldus het recht van toegang tot de rechter te ontzeggen (1). (1) Zie andersluidende concl. OM "in substantie" in Pas. 2019, nr. 435; Cass. 18 april 2018, AR P.18.0125.F, AC 2018, nr. 247.

- Art. 6.3 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

4 september 2019

P.2019.0423.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Incidenteel beroep - Vonnis op tegenspraak - Hoger beroep ingesteld door de procureur des Konings tussen de twintigste en dertigste dag van de termijn - Bijkomende beroepstermijn van de beklaagde

Uit het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 96/2019 van 6 juni 2019 (1), volgt dat het hoger beroep dat door een beklaagde is ingesteld tegen een op tegenspraak gewezen vonnis waartegen de procureur des Konings tussen de twintigste en de dertigste dag van de termijn hoger beroep heeft ingesteld, ontvankelijk kan worden verklaard wanneer het is ingesteld binnen tien dagen die volgen op dat hoger beroep (2). (1) Waarmee het Grondwettelijk Hof geantwoord heeft op de prejudiciële vraag van het tussenarrest Cass. 24 oktober 2018, AR P.19.0715.F, AC 2018, nr. 584. (2) Het openbaar ministerie dat uit het arrest van het Grondwettelijk Hof afleidt dat de appelrechters niet naar recht hebben beslist dat het hoger beroep van de eiser niet ontvankelijk is omdat het laattijdig is, heeft in hoofdzaak geconcludeerd dat het cassatieberoep niet-ontvankelijk was bij gebrek aan belang. Hij heeft, eensdeels, erop gewezen dat de appelrechters, behalve de grief die de vrijspraak vorderde voor de telastlegging van eenvoudige diefstal, informaticafraude en bedreigingen beoogd sub A.2, B, D en E van zaak I, uitspraak hebben gedaan over de grieven van het hoger beroep van de eiser, niettegenstaande de vaststelling van de niet-ontvankelijkheid van zijn hoger beroep. Ze hebben aldus gehandeld alsof het hoger beroep ontvankelijk was. Anderdeels, met betrekking tot de voornoemde grief die de gedeeltelijke vrijspraak vordert, zijn volgens het openbaar ministerie de opgelegde straffen inzonderheid niet gerechtvaardigd door de feiten van de betwiste telastleggingen maar respectievelijk naar recht verantwoord door de telastleggingen van doodslag (A.1 van zaak I), eensdeels, en van misdrijven tegen eigendommen van zaak II anderdeels. (M.N.B.)

- Art. 203, § 1, tweede lid Wetboek van Strafvordering

11 september 2019

P.2018.0715.F

[#Type!](#)

AC nr. ...

IMMUNITEIT

- Immuniteit van de Staten - Immuniteit van rechtsmacht - Draagwijdte - Arbeidsovereenkomst - Uitoefening van bevoegdheden van de overheid - Criteria

Uit het internationaal gewoonterecht inzake immuniteit van rechtsmacht, zoals ook opgenomen in artikel 11, eerste lid en tweede lid, a, van het Verdrag van de Verenigde Naties van 2 december 2004 inzake de immuniteit van rechtsmacht en hun eigendommen volgt dat, wanneer een zaak betrekking heeft op een arbeidsovereenkomst tussen een andere staat en een natuurlijke persoon en die andere staat zich beroept op de immuniteit van rechtsmacht, deze staat geen beroep kan doen op die immuniteit, tenzij aan een aantal criteria is voldaan waaronder de aanstelling voor het vervullen van bepaalde functies "in de uitoefening van bevoegdheden van de overheid", hetzij de "acta iure imperii".

4 maart 2019

S.2015.0051.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190304.3](#)

AC nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN

PERSONENBELASTING

Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Restaurantkosten - Restaurant

Onder restaurant moet worden verstaan een horecagelegenheid waar door een kok bereide gerechten worden geserveerd, ongeacht of die gelegenheid steeds voor iedereen toegankelijk is dan wel tijdelijk gereserveerd is voor een welbepaald publiek (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 53, 8° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

22 februari 2019

F.2017.0123.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190222.4](#)

AC nr. ...

Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Receptiekosten

Receptiekosten zijn kosten die de belastingplichtige maakt in het kader van zijn externe relaties voor de ontvangst van derden, ongeacht of zij hoofdzakelijk of bijkomend een publicitair doel hebben (1) (2). (1) Zie concl. OM. (2) Het Hof sprak in deze zaak op 12 april 2019 een verbeterend arrest uit C.19.0117.N, AC 2019, nr. 230.

- Art. 53, 8° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

22 februari 2019 F.2017.0123.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190222.4](#) AC nr. ...

Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen - Verduisterde gelden - Belastbaarheid

Voor de belastbaarheid van inkomsten wordt geen onderscheid gemaakt naargelang zij al dan niet de opbrengst vormen van een geoorloofde activiteit; verduisterde gelden kunnen bijgevolg als belastbare inkomsten worden aangemerkt (1). (1) Zie concl. OM.

22 februari 2019 F.2018.0034.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190222.5](#) AC nr. ...

Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Verduisterde gelden - Teruggave - Aftrekbaarheid

De omstandigheid dat verduisterde gelden moeten worden terugbetaald, doet geen afbreuk aan het feit dat die gelden effectief het vermogen van degene die zich de gelden onrechtmatig heeft toegeëigend, heeft verrijkt; in het belastbaar tijdperk waarin de teruggaveverplichting wordt gerealiseerd, vormt de terugbetaling van aan belasting onderworpen verduisterde gelden een fiscaal aftrekbaar kost (1). (1) Zie concl. OM.

22 februari 2019 F.2018.0034.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190222.5](#) AC nr. ...

Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Baten uit vrije beroepen en winstgevende bezigheden - Winstgevende bezigheid - Verduisterde gelden - Belastbaarheid

De gelden die een werknemer zich op onrechtmatige wijze toe-eigent ten nadele van zijn werkgever kunnen belastbaar zijn als baten op grond van artikel 27 WIB92 wanneer aan die verduistering een geheel van verrichtingen ten grondslag ligt die voldoende talrijk en onderling verbonden zijn om een gewone en voortgezette bezigheid op te leveren (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 27 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

22 februari 2019 F.2017.0072.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190222.3](#) AC nr. ...

VENNOOTSCHAPSBELASTING

Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten - Restaurantkosten - Restaurant

Onder restaurant moet worden verstaan een horecagelegenheid waar door een kok bereide gerechten worden geserveerd, ongeacht of die gelegenheid steeds voor iedereen toegankelijk is dan wel tijdelijk gereserveerd is voor een welbepaald publiek (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 53, 8° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

22 februari 2019 F.2017.0123.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190222.4](#) AC nr. ...

Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten - Receptiekosten

Receptiekosten zijn kosten die de belastingplichtige maakt in het kader van zijn externe relaties voor de ontvangst van derden, ongeacht of zij hoofdzakelijk of bijkomend een publicitair doel hebben (1) (2). (1) Zie concl. OM. (2) Het Hof sprak in deze zaak op 12 april 2019 een verbeterend arrest uit C.19.0117.N, AC 2019, nr. 230.

- Art. 53, 8° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

22 februari 2019 F.2017.0123.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190222.4](#) AC nr. ...

KOOP

- Verborgen gebrek - Verkoper - Kennis van het gebrek - Nalatigheid

Krachtens artikel 1645 Burgerlijk Wetboek is de verkoper die de gebreken van de zaak gekend heeft, niet alleen gehouden tot teruggave van de prijs, maar bovendien tot vergoeding van alle schade die er het gevolg van is; de verkoper wordt geacht het gebrek te kennen wanneer zijn onwetendheid te wijten is aan zijn nalatigheid, in welk geval hij zich niet kan beroepen op een beding dat hem vrijstelt van aansprakelijkheid op grond van artikel 1645 Burgerlijk Wetboek.

18 februari 2019 C.2018.0346.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190218.3](#) AC nr. ...

MISDRIJF

ALLERLEI

Allerlei - Terroristische misdrijven - Boek II, Titel 1bis, Strafwetboek - Toepassingsgebied - Uitsluiting - Artikel 141bis, Strafwetboek - Gewapend conflict in de zin van het internationaal humanitair recht - Begrip - Criteria

Een gewapend conflict vindt plaats in de zin van het internationaal humanitair recht wanneer er sprake is van gewapend geweld tussen Staten of aanhoudend gewapend geweld tussen overheidsinstanties en georganiseerde gewapende groepen of tussen dergelijke groepen onderling binnen het grondgebied van een Staat; het bestaan van aanhoudend gewapend geweld waarbij georganiseerde gewapende groepen betrokken zijn, wordt beoordeeld ten aanzien van de intensiteit van het conflict en de graad van organisatie van de betrokken partijen; het bestaan van een verantwoordelijk bevel en het vermogen om aanhoudende en samenhangende militaire operaties uit te voeren zijn indicatieve factoren op grond waarvan kan worden nagegaan of de vereisten van intensiteit van het conflict en graad van organisatie van de betrokken partijen zijn vervuld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 433.

- Art. 141bis Strafwetboek

4 september 2019 P.2019.0349.F [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.1](#) AC nr. ...

Allerlei - Terroristische misdrijven - Boek II, Titel 1bis, Strafwetboek - Toepassingsgebied - Uitsluiting - Artikel 141bis, Strafwetboek - Gewapend conflict in de zin van het internationaal humanitair recht - Criteria - Inaanmerkingneming van indicatieve factoren

Hoewel, bij het vaststellen van het bestaan van aanhoudend gewapend geweld waarbij georganiseerde gewapende groepen betrokken zijn, de criteria intensiteit van het conflict en graad van organisatie van de betrokken partijen in aanmerking moeten worden genomen, staat niets eraan in de weg dat de rechter andere elementen, zoals het bestaan van een verantwoordelijk bevel of het vermogen om aanhoudende en samenhangende militaire operaties uit te voeren, als indicatieve factoren in aanmerking neemt om na te gaan of de vereisten voor de twee voormelde criteria zijn vervuld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 433.

- Art. 141bis Strafwetboek

4 september 2019

P.2019.0349.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.1](#)

AC nr. ...

Allerlei - Terroristische misdrijven - Boek II, Titel 1bis, Strafwetboek - Toepassingsgebied - Uitsluiting - Artikel 141bis, Strafwetboek - Toepassingsgebied

Overeenkomstig artikel 141bis Strafwetboek is titel 1bis Strafwetboek niet van toepassing op de handelingen van strijdkrachten tijdens een gewapend conflict als gedefinieerd in en onderworpen aan het internationaal humanitair recht, noch op de handelingen van de strijdkrachten van een Staat in het kader van de uitoefening van hun officiële taken, voor zover die handelingen onderworpen zijn aan andere bepalingen van internationaal recht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 433.

- Art. 141bis Strafwetboek

4 september 2019

P.2019.0349.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.1](#)

AC nr. ...

Allerlei - Terroristische misdrijven - Boek II, Titel 1bis, Strafwetboek - Toepassingsgebied - Uitsluiting - Artikel 141bis, Strafwetboek - Handelingen van strijdkrachten tijdens een gewapend conflict - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

De rechter stelt op onaantastbare wijze het bestaan vast van elementen die handelingen van strijdkrachten tijdens een gewapend conflict aantonen in de zin van artikel 141bis Strafwetboek; het Hof dient evenwel na te gaan of de rechter, uit zijn vaststellingen, zijn beslissing naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 433.

- Art. 141bis Strafwetboek

4 september 2019

P.2019.0349.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.1](#)

AC nr. ...

NAAM

- Weglating, in een openbare akte, van een wezenlijk bestanddeel van de naam - Vordering tot verbetering - Voorwaarde - Hoedanigheid

De naam is de verplichte vorm voor de aanduiding van personen (1). (1) H. DE PAGE, *Traité élémentaire de droit civil belge*, dl. I, Bruylant, Brussel, 1962, p. 401, en verwijzing in de noot.

4 september 2019

P.2019.0675.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.3](#)

AC nr. ...

- Vonnissen en arresten - Vermelding van de naam van een magistraat die zitting heeft gehouden - Vordering tot verbetering - Voorwaarde - Belang

De vordering tot verbetering van de vermelding van de naam van een magistraat die zitting heeft gehouden, welke geen enkele moeilijkheid aan het licht brengt waartoe de tenuitvoerlegging van het arrest aanleiding zou kunnen geven, is niet ontvankelijk bij gebrek aan belang (1). (1) Zie Cass. 25 augustus 2009, AR P.09.1228.F, AC 2009, nr. 463: "de vordering tot verbetering veronderstelt een belang, dat bij strafzaken kan liggen in de noodzaak om de moeilijkheden te voorkomen bij de tenuitvoerlegging van het vonnis; in casu is een vordering tot verbetering van schrijffouten die geen gevolg hebben voor de tenuitvoerlegging van de beslissing, zonder belang".

- Artt. 17, 780, 1°, 794, eerste lid, 795 en 796 Gerechtelijk Wetboek

4 september 2019

P.2019.0675.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.3](#)

AC nr. ...

- Vonnissen en arresten - Vermelding van de voornaam, het voorvoegsel en de eigenlijke familienaam van een magistraat die zitting heeft gehouden - Overeenstemming met artikel 780, 1°, Gerechtelijk Wetboek

De vermelding, in een arrest, van de voornaam, het voorvoegsel en de eigenlijke familienaam van een magistraat die zitting heeft gehouden, volstaat om hem aan te duiden en voldoet aan de voorschriften van artikel 780, 1°, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) In het arrest waarvan de verbetering werd gevorderd, werd de betrokken magistraat aangeduid zonder het voorvoegsel en de naam volgend op het eerste voorvoegsel en de "eigenlijke familienaam", zoals deze in het arrest waren vermeld.

- Art. 780, 1° Gerechtelijk Wetboek

4 september 2019

P.2019.0675.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.3](#)

AC nr. ...

- Weglating, in een openbare akte, van een wezenlijk bestanddeel van de naam - Vordering tot verbetering - Voorwaarde - Hoedanigheid

De weglating, in een openbare akte, van een wezenlijk bestanddeel van de naam is een denaturatie die vatbaar is voor een vordering tot verbetering; deze kan enkel worden ingesteld door de drager van de naam en strekt ertoe de naam zijn werkelijke en volledige vorm terug te geven.

- Artt. 17, 780, 1°, 794, eerste lid, 795 en 796 Gerechtelijk Wetboek

4 september 2019

P.2019.0675.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.3](#)

AC nr. ...

NATIONALITEIT

- Bestaansvoorwaarden - Staatloze - Staat

Artikel 1 van het Verdrag van 28 september 1954 betreffende de Status van Staatlozen, bepaalt dat voor de toepassing van dit verdrag als "staatloze" geldt een persoon die door geen enkele Staat, krachtens diens wetgeving, als onderdaan wordt beschouwd; krachtens het internationaal recht zoals dit onder meer is neergelegd in artikel 1 van het Verdrag van Montevideo (Montevideo Convention on the Rights and Duties of States) van 26 december 1933, is er sprake van een Staat wanneer de volgende elementen aanwezig zijn: een bevolking, een welbepaald grondgebied en een regering die daadwerkelijk en effectief gezag uitoefent en de bekwaamheid heeft betrekkingen met andere Staten te onderhouden; de totstandkoming van een Staat is, in beginsel, niet afhankelijk van zijn erkenning door andere Staten.

18 februari 2019

C.2018.0400.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190218.4](#)

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

- Rechtsmisbruik - Hof van Cassatie - Bevoegdheid

Wanneer de rechter op grond van de omstandigheden van de zaak op onaantastbare wijze oordeelt dat er rechtsmisbruik is, gaat het Hof na of uit de vaststellingen het bestaan van een dergelijk misbruik kan worden afgeleid (1). (1) Cass. 3 februari 2017, AR C.16.055.N, AC 2017, nr. 82.

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

15 februari 2019

C.2018.0428.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190215.2](#)

AC nr. ...

- Terroristische misdrijven - Boek II, Titel 1bis, Strafwetboek - Toepassingsgebied - Uitsluiting - Artikel 141bis, Strafwetboek - Handelingen van strijdkrachten tijdens een gewapend conflict

De rechter stelt op onaantastbare wijze het bestaan vast van elementen die handelingen van strijdkrachten tijdens een gewapend conflict aantonen in de zin van artikel 141bis Strafwetboek; het Hof dient evenwel na te gaan of de rechter, uit zijn vaststellingen, zijn beslissing naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 433.

- Art. 141bis Strafwetboek

4 september 2019

P.2019.0349.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.1](#)

AC nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

- Vreemdelingen - Terbeschikkingstelling van de regering - Beroep bij de rechterlijke macht - Voorwerp van het toezicht

Het toezicht op de wettigheid van de maatregel van vrijheidsberoving, genomen met toepassing van voornoemd artikel 54, § 2, tweede lid, betreft met name de overeenstemming van die maatregel met de internationaalrechtelijke regels die een rechtstreekse werking hebben in het interne recht (1). (1) Zie Cass. 11 september 2013, AR P.13.1497.F, AC 2013, nr. 442, met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch in Pas. 2013.

- Artt. 54, § 2, tweede lid, 71, eerste lid, en 72, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

6 september 2019

C.2011.0070.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190906.2](#)

AC nr. ...

- Vreemdelingen - Terbeschikkingstelling van de regering - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Voorwerp van het toezicht - Subsidiariteitsbeginsel

Wanneer de raadkamer kennisneemt van het beroep van een asielzoeker tegen een ministerieel besluit dat hem ter beschikking stelt van de regering, dient ze krachtens het subsidiariteitsbeginsel van de dwingende maatregelen dat voortvloeit uit artikel 5.1.f, EVRM, te onderzoeken of andere maatregelen konden worden aangewend en of andere, minder dwingende maatregelen dan die maatregel van vrijheidsberoving hadden kunnen worden genomen.

- Art. 5.1.f Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Artt. 54, § 2, tweede lid, 71, eerste lid, en 72, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

6 september 2019

C.2011.0070.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190906.2](#)

AC nr. ...

OVEREENKOMST

RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VAN PARTIJEN

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Vernietiging

De vernietiging van een overeenkomst verplicht in beginsel elk van de partijen ertoe de prestaties terug te geven die krachtens die vernietigde overeenkomst zijn ontvangen (1). (1) Cass. 5 januari 2012, AR C.10.0712.N, AC 2012, nr. 9.

1 februari 2019

C.2018.0350.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190201.2](#)

AC nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING

STRAFZAKEN

Strafzaken - Veroordeling door correctionele rechtbank - Hoger beroep van de aangehouden beklagde - Verzoekschrift of formulier dat de grieven meldt - Neerlegging na het verstrijken van de wettelijke termijn van dertig dagen - Overmacht

Wanneer uit geen enkel processtuk blijkt dat de verplichting om het verzoekschrift of het formulier dat de grieven in hoger beroep vermeldt, neer te leggen binnen de termijn van hoger beroep van dertig dagen, ter kennis is gebracht van de aangehouden beklaagde die niet door een advocaat is bijgestaan en die te kennen heeft gegeven dat hij hoger beroep wilde instellen in een taal die hij verstaat, kan de appelrechter dat hoger beroep niet met toepassing van artikel 204 Wetboek van Strafvordering vervallen verklaren zonder hem aldus het recht van toegang tot de rechter te ontzeggen (1). (1) Zie andersluidende concl. OM "in substantie" in Pas. 2019, nr. 435; Cass. 18 april 2018, AR P.18.0125.F, AC 2018, nr. 247.

- Art. 6.3 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden
- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

4 september 2019

P.2019.0423.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.2](#)

AC nr. ...

RECHTBANKEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen - Beslagrechter - Onderzoek van de actualiteit van de titel - Invloed van nadien tussengekomen wetgeving - Taak van de rechter

De beslagrechter is bevoegd om te onderzoeken of de schuldvordering die uit de uitvoerbare titel blijkt niet is tenietgegaan na het ontstaan van de titel, in welk geval deze niet meer actueel is en de tenuitvoerlegging onrechtmatig zou zijn; de actualiteit van de rechterlijke uitspraak komt in de regel niet in het gedrang door wetgeving die tot stand is gekomen na de uitspraak die in kracht van gewijsde is getreden.

- Artt. 1395, 1396, 1489 en 1498 Gerechtelijk Wetboek

18 februari 2019

C.2018.0330.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190218.2](#)

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Artikel 1, Aanvullend protocol - Combinatie van het belasten van verduisterde gelden met de veroordeling tot vergoeding van de burgerlijke partij - Eigendomsrecht - Aantasting - Evenredigheid

De combinatie van het belasten van verduisterde gelden met de veroordeling tot vergoeding van de burgerlijke partij in een correctionele procedure, leidt niet tot een onevenredige aantasting van het eigendomsrecht van de veroordeelde partij; terugbetalingen van onrechtmatige inkomsten die verkregen zijn tijdens de uitoefening van de beroepswerkzaamheid en aan belasting zijn onderworpen, zijn immers aftrekbare beroepskosten (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1, aanvullend protocol Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

22 februari 2019

F.2018.0034.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190222.5](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Artikel 5.1.f - Vreemdelingen - Terbeschikkingstelling van de regering - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Voorwerp van het toezicht - Subsidiariteitsbeginsel

Wanneer de raadkamer kennisneemt van het beroep van een asielzoeker tegen een ministerieel besluit dat hem ter beschikking stelt van de regering, dient ze krachtens het subsidiariteitsbeginsel van de dwingende maatregelen dat voortvloeit uit artikel 5.1.f, EVRM, te onderzoeken of andere maatregelen konden worden aangewend en of andere, minder dwingende maatregelen dan die maatregel van vrijheidsberoving hadden kunnen worden genomen.

- Art. 5.1.f Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Artt. 54, § 2, tweede lid, 71, eerste lid, en 72, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

6 september 2019

C.2011.0070.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190906.2](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Veroordeling door correctionele rechtbank - Hoger beroep van de aangehouden beklaagde - Verzoekschrift of formulier dat de grieven vermeldt - Neerlegging na het verstrijken van de wettelijke termijn van dertig dagen - Overmacht

Wanneer uit geen enkel processtuk blijkt dat de verplichting om het verzoekschrift of het formulier dat de grieven in hoger beroep vermeldt, neer te leggen binnen de termijn van hoger beroep van dertig dagen, ter kennis is gebracht van de aangehouden beklaagde die niet door een advocaat is bijgestaan en die te kennen heeft gegeven dat hij hoger beroep wilde instellen in een taal die hij verstaat, kan de appelrechter dat hoger beroep niet met toepassing van artikel 204 Wetboek van Strafvordering vervallen verklaren zonder hem aldus het recht van toegang tot de rechter te ontzeggen (1). (1) Zie andersluidende concl. OM "in substantie" in Pas. 2019, nr. 435; Cass. 18 april 2018, AR P.18.0125.F, AC 2018, nr. 247.

- Art. 6.3 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

4 september 2019

P.2019.0423.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.2](#)

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

- Verbod van rechtsmisbruik

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en voorzichtig persoon (1); een dergelijk misbruik kan ook bestaan in de aanwending van rechtsregels of rechtsinstellingen in strijd met het doel waarvoor deze zijn ingesteld. (1) Cass. 3 februari 2017, AR C.16.055.N, AC 2017, nr. 82.

15 februari 2019

C.2018.0428.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190215.2](#)

AC nr. ...

- Verbod van rechtsmisbruik - Feitenrechter - Beoordeling - Aard - Hof van Cassatie - Bevoegdheid

Wanneer de rechter op grond van de omstandigheden van de zaak op onaantastbare wijze oordeelt dat er rechtsmisbruik is, gaat het Hof na of uit de vaststellingen het bestaan van een dergelijk misbruik kan worden afgeleid (1). (1) Cass. 3 februari 2017, AR C.16.055.N, AC 2017, nr. 82.

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

15 februari 2019

C.2018.0428.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190215.2](#)

AC nr. ...

RECHTSMISBRUIK

- Onderneming - Informatieplicht - Omvang - Belangrijkste kenmerken van het product - Verzekeringsovereenkomst - Dekking - Omvang - Bijzondere voorwaarden - Verwijzing naar de algemene voorwaarden

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en voorzichtig persoon (1); een dergelijk misbruik kan ook bestaan in de aanwending van rechtsregels of rechtsinstellingen in strijd met het doel waarvoor deze zijn ingesteld. (1) Cass. 3 februari 2017, AR C.16.055.N, AC 2017, nr. 82.

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

15 februari 2019 C.2018.0428.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190215.2](#) AC nr. ...

- Feitenrechter - Beoordeling - Aard - Hof van Cassatie - Bevoegdheid

Wanneer de rechter op grond van de omstandigheden van de zaak op onaantastbare wijze oordeelt dat er rechtsmisbruik is, gaat het Hof na of uit de vaststellingen het bestaan van een dergelijk misbruik kan worden afgeleid (1). (1) Cass. 3 februari 2017, AR C.16.055.N, AC 2017, nr. 82.

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

15 februari 2019 C.2018.0428.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190215.2](#) AC nr. ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN

OP CONCLUSIE

Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslechting van het geschil door de rechter - Ambtshalve aanvulling van de door partijen aangevoerde redenen -

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij het recht van verdediging van de partijen niet miskent (1). (1) Cass. 31 oktober 2013, AR C.13.0005.N, AC 2013, nr. 571, met concl. OM.

1 februari 2019 C.2018.0350.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190201.2](#) AC nr. ...

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Verplichting op de conclusie te antwoorden - Op verzet gewezen beslissing - Vordering strekkende tot het toekennen van opschorting van de uitspraak of van uitstel - Verzet ongedaan verklaard - Doelloze vordering

Wanneer het hof van beroep het verzet van de beklagde regelmatig ongedaan heeft verklaard, zijn de vorderingen in zijn conclusie die strekten tot het toekennen van opschorting van de uitspraak of uitstel niet langer pertinent zodat de appelrechters die niet meer hoefden te beantwoorden en het Hof ze niet meer hoefde te onderzoeken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 450.

- Art. 3, vierde en achtste lid, § 1, vierde lid Wet 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en de gewoontemisdadigers

- Art. 195 Wetboek van Strafvordering

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

11 september 2019 P.2019.0433.F [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190911.3](#) AC nr. ...

SCHIP, SCHEEPVAART

- Scheepvaartsreglement Beneden-Zeeschelde - Met politie belaste overheid - Bevoegdheden - Opgelegde maatregel - Formaliteiten

Het opleggen door de overheid aan de scheepsleiding van de in artikel 17, § 1, van het koninklijk besluit van 23 september 1992 houdende politiereglement van de Beneden-Zeeschelde, in zijn toepasselijke versie, bedoelde maatregelen is niet aan enige formaliteit onderworpen en kan ook mondeling gebeuren; het bewijs hiervan kan geleverd worden door alle middelen rechtens.

18 februari 2019

C.2018.0325.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190218.1](#)

AC nr. ...

SOCIALE ZEKERHEID

ALGEMEEN

Algemeen - Faillissement - Op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen - Begrip - Omvang - Aansprakelijkheid bestuurder

Uit de bepalingen van artikel 530, §2, eerste lid, Wetboek van Vennootschappen, zoals hier toepasselijk, en artikel 38, §3octies, 8°, Algemene Beginselenwet Sociale Zekerheid volgt dat met de " op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen " worden bedoeld de bijdragen die verschuldigd zijn door de failliet verklaarde vennootschap en niet deze die verschuldigd zijn door de twee of meerdere vennootschappen die in de loop van de vijf voorafgaande jaren werden failliet verklaard; een bestuurder kan bijgevolg met toepassing van artikel 530, §2, eerste lid, Wetboek van Vennootschappen enkel aansprakelijk worden gesteld voor de sociale-zekerheidsschulden van de laatst failliet verklaarde vennootschap en niet voor de schulden van de eerder failliet verklaarde vennootschappen ook al was hij bij die faillissementen betrokken (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 38, § 3octies, 8° Wet 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers

- Art. 530, § 2, eerste lid Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

1 februari 2019

C.2018.0208.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190201.1](#)

AC nr. ...

STAAT

- Bestaansvoorwaarden

Artikel 1 van het Verdrag van 28 september 1954 betreffende de Status van Staatlozen, bepaalt dat voor de toepassing van dit verdrag als "staatloze" geldt een persoon die door geen enkele Staat, krachtens diens wetgeving, als onderdaan wordt beschouwd; krachtens het internationaal recht zoals dit onder meer is neergelegd in artikel 1 van het Verdrag van Montevideo (Montevideo Convention on the Rights and Duties of States) van 26 december 1933, is er sprake van een Staat wanneer de volgende elementen aanwezig zijn: een bevolking, een welbepaald grondgebied en een regering die daadwerkelijk en effectief gezag uitoefent en de bekwaamheid heeft betrekkingen met andere Staten te onderhouden; de totstandkoming van een Staat is, in beginsel, niet afhankelijk van zijn erkenning door andere Staten.

18 februari 2019

C.2018.0400.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190218.4](#)

AC nr. ...

TERRORISME

- Terroristische misdrijven - Boek II, Titel 1bis, Strafwetboek - Toepassingsgebied - Uitsluiting - Artikel 141bis, Strafwetboek - Toepassingsgebied

Overeenkomstig artikel 141bis Strafwetboek is titel 1bis Strafwetboek niet van toepassing op de handelingen van strijdkrachten tijdens een gewapend conflict als gedefinieerd in en onderworpen aan het internationaal humanitair recht, noch op de handelingen van de strijdkrachten van een Staat in het kader van de uitoefening van hun officiële taken, voor zover die handelingen onderworpen zijn aan andere bepalingen van internationaal recht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 433.

- Art. 141bis Strafwetboek

4 september 2019

P.2019.0349.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.1](#)

AC nr. ...

- Terroristische misdrijven - Boek II, Titel 1bis, Strafwetboek - Toepassingsgebied - Uitsluiting - Artikel 141bis, Strafwetboek - Gewapend conflict in de zin van het internationaal humanitair recht - Begrip - Criteria

Een gewapend conflict vindt plaats in de zin van het internationaal humanitair recht wanneer er sprake is van gewapend geweld tussen Staten of aanhoudend gewapend geweld tussen overheidsinstanties en georganiseerde gewapende groepen of tussen dergelijke groepen onderling binnen het grondgebied van een Staat; het bestaan van aanhoudend gewapend geweld waarbij georganiseerde gewapende groepen betrokken zijn, wordt beoordeeld ten aanzien van de intensiteit van het conflict en de graad van organisatie van de betrokken partijen; het bestaan van een verantwoordelijk bevel en het vermogen om aanhoudende en samenhangende militaire operaties uit te voeren zijn indicatieve factoren op grond waarvan kan worden nagegaan of de vereisten van intensiteit van het conflict en graad van organisatie van de betrokken partijen zijn vervuld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 433.

- Art. 141bis Strafwetboek

4 september 2019

P.2019.0349.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.1](#)

AC nr. ...

- Terroristische misdrijven - Boek II, Titel 1bis, Strafwetboek - Toepassingsgebied - Uitsluiting - Artikel 141bis, Strafwetboek - Gewapend conflict in de zin van het internationaal humanitair recht - Criteria - Inaanmerkingneming van indicatieve factoren

Hoewel, bij het vaststellen van het bestaan van aanhoudend gewapend geweld waarbij georganiseerde gewapende groepen betrokken zijn, de criteria intensiteit van het conflict en graad van organisatie van de betrokken partijen in aanmerking moeten worden genomen, staat niets eraan in de weg dat de rechter andere elementen, zoals het bestaan van een verantwoordelijk bevel of het vermogen om aanhoudende en samenhangende militaire operaties uit te voeren, als indicatieve factoren in aanmerking neemt om na te gaan of de vereisten voor de twee voormelde criteria zijn vervuld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 433.

- Art. 141bis Strafwetboek

4 september 2019

P.2019.0349.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.1](#)

AC nr. ...

- Terroristische misdrijven - Boek II, Titel 1bis, Strafwetboek - Toepassingsgebied - Uitsluiting - Artikel 141bis, Strafwetboek - Handelingen van strijdkrachten tijdens een gewapend conflict - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

De rechter stelt op onaantastbare wijze het bestaan vast van elementen die handelingen van strijdkrachten tijdens een gewapend conflict aantonen in de zin van artikel 141bis Strafwetboek; het Hof dient evenwel na te gaan of de rechter, uit zijn vaststellingen, zijn beslissing naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 433.

- Art. 141bis Strafwetboek

4 september 2019

P.2019.0349.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.1](#)

AC nr. ...

UITLEVERING

- Europees aanhoudingsbevel - Uitvoering aan België gevraagd - Persoon die door een Staat aan België is overgeleverd in uitvoering van een eerste Europees aanhoudingsbevel - Tweede Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd door een andere Staat - Instemming van de eerste Staat

Uit artikel 28, 2°, c, van het kaderbesluit van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en uit artikel 38, § 1 en § 2, Wet Europees Aanhoudingsbevel dat de regels bepaalt die van toepassing zijn op de uitvoering van een tweede Europees aanhoudingsbevel, uitgevaardigd door een lidstaat ten aanzien van een persoon die aan België is overgeleverd in uitvoering van een eerste Europees aanhoudingsbevel dat door een andere Staat is afgeleverd volgt dat, behoudens verblijf uit vrije wil van de betrokkene op het grondgebied van de uitvaardigende Staat van het eerste aanhoudingsbevel, wanneer die persoon instemt met de uitvoering van het tweede bevel en afstand doet van de bescherming van het specialiteitsbeginsel, de uitvaardigende Staat van het eerste bevel het tweede niet mag uitvoeren zonder de instemming van de Staat die hem de gezochte persoon had overgeleverd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 452.

- Art. 38, §§ 1 en 2 Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

11 september 2019

P.2019.0922.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190911.5](#)

AC nr. ...

VENNOOTSCHAPPEN

HANDELSVENNOOTSCHAPPEN

Handelsvennootschappen - Naamloze vennootschappen - Faillissement - Op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen - Begrip - Omvang - Aansprakelijkheid bestuurder

Uit de bepalingen van artikel 530, §2, eerste lid, Wetboek van Vennootschappen, zoals hier toepasselijk, en artikel 38, §3octies, 8°, Algemene Beginselenwet Sociale Zekerheid volgt dat met de " op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen " worden bedoeld de bijdragen die verschuldigd zijn door de failliet verklaarde vennootschap en niet deze die verschuldigd zijn door de twee of meerdere vennootschappen die in de loop van de vijf voorafgaande jaren werden failliet verklaard; een bestuurder kan bijgevolg met toepassing van artikel 530, §2, eerste lid, Wetboek van Vennootschappen enkel aansprakelijk worden gesteld voor de sociale-zekerheidsschulden van de laatst failliet verklaarde vennootschap en niet voor de schulden van de eerder failliet verklaarde vennootschappen ook al was hij bij die faillissementen betrokken (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 38, § 3octies, 8° Wet 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers

- Art. 530, § 2, eerste lid Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

1 februari 2019

C.2018.0208.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190201.1](#)

AC nr. ...

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER

ALGEMEEN

Algemeen - Weigering van toekenning - Motivering - Op verzet gewezen beslissing - Vordering strekkende tot het toekennen van opschorting van de uitspraak of van uitstel - Verzet ongedaan verklaard - Doelloze vordering

Wanneer het hof van beroep het verzet van de beklagde regelmatig ongedaan heeft verklaard, zijn de vorderingen in zijn conclusie die strekten tot het toekennen van opschorting van de uitspraak of uitstel niet langer pertinent zodat de appelrechters die niet meer hoefden te beantwoorden en het Hof ze niet meer hoefde te onderzoeken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 450.

- Art. 3, vierde en achtste lid, § 1, vierde lid Wet 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en de gewoontemisdadigers
- Art. 195 Wetboek van Strafvordering
- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

11 september 2019

P.2019.0433.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190911.3](#)

AC nr. ...

VERZEKERING

ALGEMEEN

Algemeen - Dekking - Omvang - Handelspraktijken - Onderneming - Informatieplicht - Omvang - Belangrijkste kenmerken van het product - Bijzondere voorwaarden - Verwijzing naar de algemene voorwaarden

Aangezien de omvang van de dekking door een verzekeringsovereenkomst behoort tot de belangrijkste kenmerken van het verzekeringsproduct, is aan de vereiste dat een onderneming ten laatste op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomst te goeder trouw aan de consument de behoorlijke en nuttige informatie dient te geven betreffende de belangrijkste kenmerken van het product en betreffende de verkoopvoorwaarden, rekening houdend met de door de consument uitgedrukte behoefte aan informatie en rekening houdend met het door de consument meegedeelde of redelijkerwijze voorzienbare gebruik, niet voldaan wanneer voor de bepaling van de omvang van de dekking door een verzekeringsovereenkomst de bijzondere voorwaarden louter verwijzen naar de algemene voorwaarden (1) (2). (1) Het OM concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep aangezien het van oordeel was dat de appelrechter op grond van zijn vaststellingen vermocht te oordelen dat eiser met de algemene voorwaarden, waarvan hij kennis kon nemen, instemde. (2) Art. 4 WMPC, zoals van kracht vóór de opheffing ervan bij Wet 21 december 2013.

- Art. 4 Wet 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming

15 februari 2019

C.2018.0401.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190215.1](#)

AC nr. ...

LANDVERZEKERING

Landverzekering - Aansprakelijkheidsverzekering - Benadeelde - Rechten tegen de verzeraar van de aansprakelijke - Omvang - Eigen recht

De benadeelde kan tegen de verzekeraar van de beweerd aansprakelijke niet meer noch andere rechten doen gelden dan die welke hij tegen de aansprakelijke zelf kan laten gelden; de benadeelde heeft bijgevolg in de regel slechts een eigen recht tegen de verzekeraar wanneer de verzekerde aansprakelijk is voor de door de benadeelde geleden schade en in de mate van deze aansprakelijkheid, en de benadeelde hiervoor over een opeisbare schuldvordering tegen de verzekerde beschikt.

- Art. 150, eerste lid Wet 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, inwerkingtreding 1 november 2014

15 februari 2019

C.2018.0444.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190215.3](#)

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

ALGEMEEN

Algemeen - Vermelding van de voornaam, het voorvoegsel en de eigenlijke familienaam van een magistraat die zitting heeft gehouden - Overeenstemming met artikel 780, 1°, Gerechtelijk Wetboek

De vermelding, in een arrest, van de voornaam, het voorvoegsel en de eigenlijke familienaam van een magistraat die zitting heeft gehouden, volstaat om hem aan te duiden en voldoet aan de voorschriften van artikel 780, 1°, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) In het arrest waarvan de verbetering werd gevorderd, werd de betrokken magistraat aangeduid zonder het voorvoegsel en de naam volgend op het eerste voorvoegsel en de "eigenlijke familienaam", zoals deze in het arrest waren vermeld.

- Art. 780, 1° Gerechtelijk Wetboek

4 september 2019

P.2019.0675.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.3](#)

AC nr. ...

Algemeen - Weglating, in een openbare akte, van een wezenlijk bestanddeel van de naam - Vordering tot verbetering - Voorwaarde - Hoedanigheid

De weglating, in een openbare akte, van een wezenlijk bestanddeel van de naam is een denaturatie die vatbaar is voor een vordering tot verbetering; deze kan enkel worden ingesteld door de drager van de naam en strekt ertoe de naam zijn werkelijke en volledige vorm terug te geven.

- Artt. 17, 780, 1°, 794, eerste lid, 795 en 796 Gerechtelijk Wetboek

4 september 2019

P.2019.0675.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.3](#)

AC nr. ...

Algemeen - Vermelding van de naam van een magistraat die zitting heeft gehouden - Vordering tot verbetering - Voorwaarde - Belang

De vordering tot verbetering van de vermelding van de naam van een magistraat die zitting heeft gehouden, welke geen enkele moeilijkheid aan het licht brengt waartoe de tenuitvoerlegging van het arrest aanleiding zou kunnen geven, is niet ontvankelijk bij gebrek aan belang (1). (1) Zie Cass. 25 augustus 2009, AR P.09.1228.F, AC 2009, nr. 463: "de vordering tot verbetering veronderstelt een belang, dat bij strafzaken kan liggen in de noodzaak om de moeilijkheden te voorkomen bij de tenuitvoerlegging van het vonnis; in casu is een vordering tot verbetering van schrijffouten die geen gevolg hebben voor de tenuitvoerlegging van de beslissing, zonder belang".

- Artt. 17, 780, 1°, 794, eerste lid, 795 en 796 Gerechtelijk Wetboek

4 september 2019

P.2019.0675.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.3](#)

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen - Bevoegdheid van de rechter - Ambtshalve opwerping van de rechtsregels waarvan de toepassing geboden is

De rechter is verplicht ambtshalve de rechtsregels op te werpen waarvan de toepassing geboden is door de feiten die door de partijen in het bijzonder worden aangevoerd tot staving van hun eisen of die impliciet besloten liggen in het debat tussen partijen of de door hem genomen beslissingen (1). (1) Cass. 27 september 2013, AR C.12.0381.F, AC 2013, nr. 487.

1 februari 2019

C.2018.0350.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190201.2](#)

AC nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

CASSATIEBEROEP

Cassatieberoep - Doel - Latere invrijheidstelling onder voorwaarden door de onderzoeksrechter

Als de onderzoeksrechter, na het cassatieberoep dat bij het Hof aanhangig is gemaakt, de inverdenkinggestelde onder meerdere voorwaarden in vrijheid heeft gesteld, heeft het cassatieberoep geen bestaansreden meer.

- Artt. 25, § 2 en 31 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

11 september 2019

P.2019.0920.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190911.4](#)

AC nr. ...

INVRIJHEIDSTELLING ONDER VOORWAARDEN

Invrijheidstelling onder voorwaarden - Handhaving van de voorlopige hechtenis - Cassatieberoep - Latere invrijheidstelling onder voorwaarden door de onderzoeksrechter

Als de onderzoeksrechter, na het cassatieberoep dat bij het Hof aanhangig is gemaakt, de inverdenkinggestelde onder meerdere voorwaarden in vrijheid heeft gesteld, heeft het cassatieberoep geen bestaansreden meer.

- Artt. 25, § 2 en 31 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

11 september 2019

P.2019.0920.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190911.4](#)

AC nr. ...

VREEMDELINGEN

- Terbeschikkingstelling van de regering - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Voorwerp van het toezicht - Subsidiariteitsbeginsel

Wanneer de raadkamer kennisneemt van het beroep van een asielzoeker tegen een ministerieel besluit dat hem ter beschikking stelt van de regering, dient ze krachtens het subsidiariteitsbeginsel van de dwingende maatregelen dat voortvloeit uit artikel 5.1.f, EVRM, te onderzoeken of andere maatregelen konden worden aangewend en of andere, minder dwingende maatregelen dan die maatregel van vrijheidsberoving hadden kunnen worden genomen.

- Art. 5.1.f Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Artt. 54, § 2, tweede lid, 71, eerste lid, en 72, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

6 september 2019

C.2011.0070.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190906.2](#)

AC nr. ...

- Terbeschikkingstelling van de regering - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Voorwerp van het toezicht

Het toezicht op de wettigheid van de maatregel van vrijheidsberoving, genomen met toepassing van voornoemd artikel 54, § 2, tweede lid, betreft met name de overeenstemming van die maatregel met de internationaalrechtelijke regels die een rechtstreekse werking hebben in het interne recht (1). (1) Zie Cass. 11 september 2013, AR P.13.1497.F, AC 2013, nr. 442, met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch in Pas. 2013.

- Artt. 54, § 2, tweede lid, 71, eerste lid, en 72, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

6 september 2019

C.2011.0070.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190906.2](#)

AC nr. ...

WRAKING

- Appelrechter - Gewettigde verdenking

Een reden van een arrest alvorens recht te doen die gesteld is in bewoordingen waaruit blijkt dat de appelrechter oordeelt dat de eerste rechter een fout heeft begaan die de hervorming van zijn beslissing kan verantwoorden, kan zowel bij de eiseres als bij derden een gewettigde verdenking doen ontstaan over zijn geschiktheid om te gepasten tijde met de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid over de grond van het geschil uitspraak te doen.

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

6 september 2019

C.2019.0352.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190906.5](#)

AC nr. ...

- Strafzaken

Wraking is het recht om de magistraat te doen vervangen die, om één van de in artikel 828 Gerechtelijk Wetboek opgesomde redenen, niet in staat lijkt te zijn met de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid over het geschil zijn mening te geven (1). (1) Cass. 28 oktober 2010, AR C.10.0594.F, AC 2010, nr. 646.

- Art. 828 Gerechtelijk Wetboek

4 september 2019

P.2019.0935.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.4](#)

AC nr. ...

- Strafzaken - Verzoekschrift gericht tegen een magistraat die niet in de zaak zitting houdt - Rechtsmisbruik

Wanneer het verzoekschrift gericht is tegen een magistraat die niet in de zaak zitting houdt en dus niet aan de berechting ervan zal deelnemen, vormt dat verzoekschrift geen vordering tot wraking; aangezien het om een akte gaat die er enkel de schijn van heeft en tot doel heeft de rechtsgang te verlammen en de belangen van de tegenpartijen te schaden, noopt een dergelijk verzoekschrift niet tot het verrichten van de door de artikelen 836 tot 838 Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven vormvereisten.

- Art. 828 Gerechtelijk Wetboek

4 september 2019

P.2019.0935.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190904.4](#)

AC nr. ...